

ПРЕС КЛИПИНГ

17. јун 2013.

НАСЛОВИ

Пензије иду на терапије;(стр.2)

Државни врх реже редом трошкове;(стр.2)

Дејановић: Категорија рад на одређено време у здравству не постоји; (стр.4)

За кога не нађемо купца, следи му стечај;(стр.5)

Договорени детаљи антикризних мера;(стр.6)

Да ли је Србија спремна да промени Закон о раду;(стр.7)

Држава неће оставити раднике без пензије;(стр.9)

Непристојна понуда или неразумни захтеви;(стр.10)

Једнима стратешки партнер, другима ликвидација;(стр.13)

Ни више синдиката, ни мање обесправљених радника;(стр.15)

Сече радничких права (не)ће бити од користи;(стр.17)

Губиташи поједоше и здраву привреду;(стр.18)

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/drustvo/aktuelno.290.html:439338-Penzije-idu-na-terapije>

Пензије иду на терапије

Биљана Стјеља

Уколико се настави са оваквом фискалном политиком, радници би у старости могли да остану без примања. Слаба наплата доприноса, све старије становништво и недовољно запослених, довели државну касу у кризу

Одлука Владе Србије да на октобарске чекове својих најстаријих ипак дода по 125 динара, колико ће у просеку износити јесења повишица, донекле је умирила 1,7 милиона пензионера. Да ли ће, међутим, и у наредној години добити макар толико, још нико није спреман да обећа.

Тако је прича око замрзавања прихода и лицитирања колико су заправо дубоке рупе у државној каси забринули и овдашње раднике, који размишљају да се можда ни њима не смеши сасвим сигурна старост. Није зато мало оних који сумњају да ли ће, у тренутку када дође њихов ред на исплату зарађеног, уопште бити пензија. Такве су поруке могли да прочитају на основу „оптимизма“ економиста који ових дана гласно тврде да би настављање расипничног и непромишљеног трошења новца, што траје већ дуго, могло веома брзо испразнити и државну и касу Фонда ПИО.

Опширније читајте у сутрашњем броју „Вечерњих новости“...

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:439316-Drzavni-vrh-reze-redom-troskove>

Државни врх реже редом трошкове

Е. В. Н.

Државни врх у недељу увече наставио усаглашавање хитних мера штедње како би се смањило мањак у буџету Србије. Ребаланс буџета за највише две недеље у Скупштини, најавио Александар Вучић

ДРЖАВНИ врх је наставио усаглашавање хитних мера штедње. О начину на који ће државна каса сачувати 40 милијарди динара до краја године већ ових дана реч ће дати и Влада Србије. За највише две недеље предлог ребаланса биће у Народној скупштини. Министарства су задужена и да до јесени припреме измене закона кључних за привреду. Ово је резултат састанка премијера Србије Ивице Дачића, првог потпредседника Владе Александра Вучића и министра финансија и привреде Млађана Динкића, који је завршен касно у недељу увече.

- И даље много тога треба да се усагласи, пре свега како ће бити изведен ребаланс и како ће се расходна страна буџета смањити за 35 до 40 милијарди динара - рекао је Александар Вучић у недељу у Бору, пре састанка са коалиционим партнерима. - Србија нема проблема са ликвидношћу. Расту извоз и индустријска производња, али су проблем привредни раст и фискални дефицит. Мораћемо да смањимо расходе. Држава мора да смањи дефицит на мање од пет одсто.

И поред мера штедње и ребаланса, буџет неће испунити првобитни план. Уместо мањка од око 122 милијарде динара, што је 3,6 одсто бруто домаћег производа, дефицит би требало да се заустави на 4,7 одсто БДП, што је око 160 милијарди динара. После првих пет месеци минус је већ прекорачио 93 милијарде динара, па су резони хитно потребни.

У прерасподели државне касе „страдаће“ ставке - набавка робе и услуга, субвенције, путни трошкови, дневнице, али и капитални издаци. У смањењу субвенција последице ће осетити предузећа у реструктурирању, али и други државни губиташи.

ОКТОБАР БЕЗ ЗАМРЗАВАЊАИ пре састанка у недељу увече било је јасно да плате у јавном сектору и пензије неће бити замрзнуте у октобру. Владајућа коалиција се договорила да се оне увећају за - 0,5 одсто. Договорено је да њихов раст у наредној години прати могућности привреде, па ће се увећати, како сада ствари стоје, највише за укупно два одсто.

Да мањак у каси, а тиме и јавни дуг, не би драстично растао и наредне године, припремиће се нова законска решења. Државни врх је спреман да коначно започне рационализацију јавног сектора. У њему тренутно ради око 450.000 људи, а детаљних података о томе колико их је вишак нема. Према последњим проценама, држава би функционисала без проблема и да плату престане да прима укупно 20.000 људи - пре свега локалних чиновника, немедицинског кадра у здравству, али и просветара у руралним подручјима. До јесени ће се тако усвојити документи који ће омогућити отпуштања већ од наредне године.

Задатак је да од почетка следеће године почне да се примењује и нови закон о раду. Овај документ се већ припрема, али предстоји напоран договор синдиката, послодаваца и државе. Послодавци инсистирају на флексибилнијем запошљавању, флексибилном радном времену, дужем ангажовању радника на одређено време, али и мањим отпремнинама. Оне би се омогућиле, сматра привреда, уколико би се исплаћивале само за године проведене код последњег послодавца.

Крупан залагај биће и формулисање новог закона о планирању и изградњи. И поред низа измена, пут до грађевинске дозволе у Србији и даље је предуг. Процедуре трају више од 260 дана.

ПЛАТЕ И ПРЕДАВАЊА

ВУЧИЋ је у недељу оштро критиковао Фискални савет, за који је казао да им држи предавања како смањити пензије и плате у јавним предузећима, док своје зараде не помињу.

- Плата чланова Фискалног савета је душло већа од моје и износи око 220.000 динара, али они мисле да то не треба да буде једна од антикризних мера - истакао је Вучић.

ГДЕ ЈЕ БУКНУЛО

ПОДАЦИ о приходима и расходима буџета за првих пет месеци ове године показују да проблем није у трошењу, већ у пуњењу буџета. Све и да се до краја године троши садашњом динамиком, не би се премашили износи намењени за субвенције, социјалну заштиту, робу и услуге, па ни за запослене. У случају капиталних издатака, утрошено је свега 6,6 милијарди, а планирано је да се уложи 46,2 милијарде током читаве године.

Проблем је, међутим, у приходима. Стигло је далеко мање новца и од пореза на додату вредност, акциза и пореза на добит предузећа.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/388327/Dejanovic-Kategorija-rad-na-odredjeno-vreme-u-zdravstvu-ne-postoji>

Дејановић: Категорија рад на одређено време у здравству не постоји

Тањуг

Министарка здравља Славица Ђукић Дејановић изјавила је данас у Дому здравља у Деспотовцу "да категорија рад на одређено време у здравству не постоји".

Постоји само уговорни радник који у радно правном смислу има иста права као и радник на неодредено време, објаснила је министарка реагујући на примедбу руководства Дома здравља да имају пет, шест лекара који раде четири пет година на одређено време и зато не могу добити специјализацију.

Министарка је истакла да иста права на специјализацију имају лекари са кадровске листе Фонда здравственог осигурања и они које финансирају локалне самоуправе, које су оснивачи Домова здравља.

Ђукић Дејановић је подсетила да је Закон о овоме донет у парламенту у децембру прошле године и истакла да је "парламент схватио потребу да измени закон јер су неки Домови здравља морали да имају више лекара и особља од стандарда".

Реч је о општинама које имају велику разуђеност, општинама којима је потребна палијативна нега, какав је на пример Деспотовац, објаснила је Ђукић Дејановић. Министарка је истакла да "Категорија на одређено време" постоји само када је у питању замена радника на боловању, на пример трудничком, објаснила је Ђукић Дејановић.

"Општине могу да финансирају одређен број радника, када би се сада расписао конкурс за специјализацију", рекла је министарка.

Закон је омогућио локалним самоуправама да могу да финансирају лекаре на специјализацију и општине треба да се одлуче да дају специјализацију за неколико лекара, додала је она.

Оживите угашено Саветовалиште за дијабетичаре и донесите програм палијативне неге и створили сте шансу да запослите више радника од броја са кадровске листе, саветовала је Ђукић Дејановић и потсетила да су Саветовалишта за дијабетес и палијативна нега обавезе свих Домова здравља.

За кога не нађемо купца, следи му стечај

Гордана Булатовић

Током лета покрећемо стечај 27 фирми. Реч је о компанијама које немају значајнију имовину, ни велик број запослених. У исто време, крећемо и са још једним покушајем продаје укупно 66 компанија. Ако то не успе, и оне ће у стечај до краја године, каже за „Блиц“ директор Агенције за приватизацију Владислав Цветковић.

Зашто уопште покушавате да продате фирме које нико није хтео да купи раније, а које, у међувремену, само пропадају?

- Недавно је донета уредба која омогућава да се на продају понуди имовина тих фирми која може бити по ценама које су 100 одсто, 50 одсто или 30 одсто процењене вредности. Ко не може да се прода по цени која на 30 одсто од процењене вредности иде у стечај. Поред тога, покушаћемо да понудимо купцима делове имовине. Некоме треба једна хала, али не и читав комплекс фабрике. До сада је искуство показало да је доста оваквих захтева купаца који нису спремни да преузму имовину комплетне фирме.

Колико има запослених у овој групи предузећа?

- Рачуна се да у ових 66 компанија има око 5.600 запослених за које је потребно обезбедити и исплатити договорен социјални програм.

Недавно сте рекли да већи део фирми из реструктурирања неће моћи да рачуна на досадашњу праксу неплаћања обавеза према држави и јавним предузећима?

- У претходној деценији предузећима у реструктурирању усмераване су десетине милиона евра директних буџетских субвенција годишње, а неке пројекције говоре да су те цифре, када се све сабере, с индиректним и директним субвенцијама 500 и више милиона евра годишње. Ова предузећа из године у годину само акумулирају губитке, а неплаћањем припадајућих пореза, струје и других обавеза настају огромни трошкови, од око 200 милиона евра годишње.

Шта ће бити са осталим предузећима? Ту има доста фирми за које често чујемо да могу да нађу партнера.

- За једну групу њих, а то су фирме које имају текућу ликвидност, али и заостале обавезе биће донета одлука или да им се обавезе отпишу или да их, из текућег пословања, измирују на рате. Опет, постоји и група великих система. План је да се у првој половини наредне године отвори процес преузимања имовине ових фирми у власништву државе. То би се учинило или поравњањем или преузимањем комплетних обавеза. Затим би држава или кренула у улагање са стратешким партнерима или би се ове фирме понудиле улагачима, уз јасно дефинисање

обавезе инвестирања и покретања производње. У делу њих које Влада прогласи стратешки важним, држава би покренула производњу у појединим деловима.

РТБ "БОР" И ПКБ

РТБ "Бор" и, рецимо, ПКБ раде позитивно. Зашто су те фирме уопште у статусу реструктурирања?

- Оне су у групи оних компанија које имају текућу ликвидност, али и велике заостале дугове. За ову групу компанија ће се, од случаја до случаја, донети одлука или о отпису дугова или о његовом плаћању на рате.

ПОЛИТИКА ONLINE

<http://www.politika.rs/rubrike/Politika/Dogovoreni-detalji-antikriznih-mera.sr.html>

Договорени детаљи антикризних мера

БЕОГРАД –Врх владајуће коалиције договорио је детаље антикризних мера који се тичу уштеда у буџетима министарстава појединачно, укључујући набавке, субвенције и инвестиције.

На састанку врха владајуће коалиције, који је у недељу увече трајао око три и по сата, договорени су, како је јавио РТС, детаљи антикризних мера који се тичу уштеда у буџетима министарстава појединачно, укључујући набавке, субвенције и инвестиције.

То је услов да се званично крене у ребаланс буџета који би Влада требало да усвоји до краја недеље. До тада се очекује још усаглашавања међу министарствима.

Први потпредседник Владе Србије Александар Вучић рекао је уочи састанка, да се за недељу или две може очекивати да ребаланс буџета буде у Скупштини Србије.

Вучић је рекао и да штедњи алтернативе нема и да, самим тим, мерама владе нико неће бити оштећен.

„Биће оштећена држава ако не штеди. Србија има озбиљан проблем у недостатку привредног раста и фискалном дефициту и сада се ради на смањењу расходне стране буџета, а да у наредном периоду мора да се подстакне привредна активност”, истакао је Вучић.

Танјуг

Да ли је Србија спремна да промени Закон о раду

Проблем су отпремнине и рад на одређено време

АУТОР: ЉИЉАНА БУКВИЋ

Београд - Влада годинама најављује измене Закона о раду, али овога пута је то сврстано у сет владиних мера и очекује се да буде предмет договора међу коалиционим партнерима. Према речима министра финансија Млађана Динкића, који је и отворио ту тему, реч је о нужном потезу при чему не сме бити додворавања синдикатима јер су због таквог приступа раније измене биле недовољно добре.

Значи ли то да се овога пута држава, мењајући закон, неће много освртати на оно што желе синдикати у напору да заштите раднике?

Два највећа семена раздора и кључне промене на којима држава, уз асистенцију међународних институција, инсистира јесу продужење рада на одређено са једне на три године и плаћање отпремнина само за време проведено код тог последњег послодавца, а не за цео радни век. Рекли би неки, где је ту социјална правда? Нема је, као што је није било када су сличне флексибилне облике рада уводиле државе редом по Европи.

У већини европских земаља рад на одређено траје од две до пет година, једино у Албанији и код нас је то ограничено на једну годину. Доскоро једна година је била у Македонији и Црној Гори, али се и то променило.

- Немци су флексибилност у радном времену увели у своје радно законодавство још 2001. и то је сигурно један од разлога због ког су они можда и најлакше пребродили кризу. Кад је криза почела, они нису отпуштали раднике, већ су им скратили радно време на неколико сати. То је нормално, када послодавац нема посла, фирма послује лоше, радницима се смањи обим посла, послодавац их мање плати, а када се фирма извуче из кризе, онда им врати пуно радно време - каже за Данас директор Уније послодаваца Србије Драгољуб Рајић. Несигурност пословања и криза су, тврди он, променили све, јер више нико не може да гарантује посао.

Рајић тврди да је такав начин пословања који је Немачка законом прилагодила још 2001, а остале европске земље од 2002. до 2008. готово сигурно у кризи спасио 20 милиона радних места. У Србији се, међутим уговори на одређено склапају знатно мање.

- Код нас на годишњем нивоу постоји између 200.000 до 270.000 уговора на одређено, од чега 100.000 до 140.000 отпада на уговоре за привремене, односно сезонске послове. То је неких од 12 до 14 одсто од укупног броја запослених, што је готово три пута мање у односу на просек од 35 до 40 одсто уговора на одређено у земљама ЕУ - напомиње Рајић и додаје да код нас није

проблем само у Закону о раду, већ и сивој економији, великом државном апарату, али и високим порезима на зараде.

Рад на одређено, тврди он, код нас мора да се прилагоди спољним околностима, не може више све да функционише као што је седамдесетих, када је само држава била послодавац. „Сада имамо гомилу приватних предузетника, власника малих фирми. Замислите, да неко отвори малу фирму, запосли раднике и онда пропадне, и још треба радницима да исплати отпремнине за цео радни век, односно више стотина хиљада динара. А он то нема”, истиче он.

За Рајића је сасвим реалан и предлог да послодавац исплаћује отпремнину раднику само за оно време које је провео код њега. Могућност да остатак година стажа кроз отпремнине плати на пример држава, напомиње он, јесте постојала, али није реална. „Држава нема толико новца, већ постоји Фонд солидарности који исплаћује отпремнине запосленима у предузећима која су прошла кроз неуспешне приватизације“, истиче Рајић.

Србија је, према истраживању које је радио НАЛЕД, једина земља у Европи која обавезује послодавце да радницима исплаћују отпремнину за све године радног стажа, а не само за оне које су провели у њиховој компанији. НАЛЕД је зато предложио да се упрости формула за израчунавање висине отпремнине и да убудуће износи трећину бруто месечне плате по години стажа што би онима који су код послодавца провели више од деценије повећало износ који добијају. У Србији радник са 20 година стажа као отпремнину може да добије 5,5 бруто месечних плата. Прихватањем овог предлога за њих би отпремнина, ако су тај период провели у једној фирми, била повећана на више од 6,5 зарада.

У земљама у окружењу отпремнине се крећу од једне месечне зараде у Бугарској, до максимално шест месечних зарада у Хрватској или исто толико зарада али само за оне који раде више од 25 година у Мађарској.

Немци најлакше прегурали кризу

Према подацима Еуростата, а то донекле потврђује тезу да су Немци најбоље прегурали кризу, стопа запослености у првој економији Старог континента је 76,7 одсто и то је у односу на период од пре десет година повећање од чак осам одсто. Ниједна друга земља није забележила у том период тако велики скок запослености. Највећу стопу запослености која премашује 80 одсто има Швајцарска, али већина је бележила раст од један до два одсто, или чак пад који је задесио Грчку, Шпанију или Португал, донекле и Кипар.

Популаран модел

У Швајцарској, као једној од најстабилнијих европских економија од 2008. до краја 2011. године 71,6 одсто склопљених уговора било је на одређено. У Немачкој, иако и тамо постоје они који нису задовољни таквим решењима, сваке године се склопи и до 900.000 уговора за тзв. привремене и повремене послове. Економски институт у Келну, међутим, радио је једно истраживање које је показало да је последњих година 25 одсто оних који су радили по уговорима на одређено, добило сталан посао.

Измене пореских закона омогућавају ефикаснију наплату доприноса, тврде у Министарству финансија

Држава неће оставити раднике без пензије

Обавезе послодаваца не бришу се из евиденције

АУТОР: Е. Д.

Београд - Држава ниједног радника неће оставити без пензије, без обзира што им пропала предузећа нису уплаћивала све доприносе, обећавају Министарству финансија и привреде вероватно као реаговање на изјаву повереника за заштиту грађана Саше Јанковића, који тврди да је сет новоусвојених пореских закона потпуно обесправио запослене.

Јанковић је у више наврата у медијима указивао да то што су изменама закона дугови послодаваца за ПИО фонд, који су старији од десет година, проглашени застарелим оставља раднике без икакве могућности да остваре своја права из радног односа уколико њихови послодавци нису уплаћивали доприносе.

У саопштењу Министарства, међутим, стоји да се „остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања обезбеђује само доследном и ефикасном контролом и наплатом доприноса“ и додаје да се заштита права радника „неће обезбедити тиме што ће у неком закону да стоји да обавезе предузећа радницима за ПИО доприносе никад не застаревају“.

- Изменама Закона о пореском поступку и администрацији предвиђено је застаревање обавеза за доприносе за пензијско осигурање, тако што ће од 1. јануара 2014. застарети обавезе које су доспеле закључно са 31. децембром 2003. године. Предузећа која дугују доприносе за пензијско осигурање дуже од 10 година, дакле од 2003. године и раније, по правилу су у стечају или више не постоје, па је наплата доприноса у тим фирмама - “чаурама”, практично немогућа - кажу у Министарству.

Али, то не значи да се обавезе “бришу” из евиденције, већ се и даље воде у књигама Пореске управе, само се измештају са списка дужника, јер су доприноси за пензијско осигурање од тих фирми практично ненаплативи. Наиме, потребно је да Пореска управа Србије има ажуран и очишћен списак привредних субјеката од којих доприноси и порези могу да се наплате, објашњавају у Министарству.

- Радници који раде у тим фирмама неће остати без пензије. Влада ће као и до сада излазити у сусрет радницима и по потреби доносити одлуку о повезивању стажа, ако се за тим укаже потреба. Нико у Влади, па ни у Министарству финансија не намерава да раднике остави без пензије. Напомињемо да се овом изменом обезбеђује ефикаснија наплата доприноса, информатичко повезивање са Централним регистром обавезног социјалног осигурања, аутоматско књижење плаћених доприноса, што су све предуслови за ефикаснију контролу и наплату доприноса - тврде у Министарству финансија и додају да је једна од најважнијих измена Закона о пореском поступку и администрацији нови систем плаћања и контроле свих

пореза по одбитку, где се сврставају и доприноси, што ће спречити појаву застарелости доприноса у будућности.

Појединачне пријаве

Пореска управа ће проверавати и појединачне пријаве обвезника, што је нова категорија која се уводи законским изменама. Уколико се послодавац у року од месец и по дана не јави са пријавом да плати обавезу, Пореска управа сама, по службеној дужности, генерише доприносе и тражи исплату. Уколико се доприноси не плате то је јасна индикација да се оде у контролу и принудно изврши наплата те обавезе, истиче се у саопштењу Министарства финансија.

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/nepriстойna_ponuda_ili_nerazumni_zahtevi.27.html?news_id=262625

Произвођачи и откупљивачи и ове године „ратују“ око откупне цене малине

Непристойна понуда или неразумни захтеви

АУТОР: НЕНАД КОВАЧЕВИЋ

Ако откупна цена малине не буде 250 динара, малинари ће блокирати путеве, а спремни су и на штрајк глађу. Они сматрају да је цена од 130 до 135 динара, коју нуде власници хладњача - бесрамно ниска. Затражили су и подршку потпредседника Владе Србије Александра Вучића и његову реакцију очекују најкасније до 18. јуна, након чега ће, уколико не буду испословали тражену цену, започети протесте. С друге стране, откупљивачи узвраћају да цену одређује тржиште, а не држава и истичу да је српску малину са светског тржишта, пре неколико година, истиснула јефтинија малина из Пољске.

За разлику од власника хладњача који су јединствени и не оглашавају се, произвођачи су подељени по удружењима и неки од њих исказује радикалне ставове, док други покушавају да проблем реше договором, али у свему томе не мањка политике.

Захтеви произвођача малине

- Ако је икад за претходних двадесет година требало да добијемо добру цену, онда је то сада, јер малине нема довољно. Имам око 70 ари под малином, чији је принос већ три године уназад слабији, што због невремена, што због разних болести које су напале малињаке. И овогодишњи род ће бити нижи за око 30 одсто у односу на прошлу годину. Откупна цена мора бити од 30 до 40 одсто виша у односу на прошлу годину, када је износила 170 динара. За толико су поскупела заштитна средства, дневница за бераче је достигла 2.000 динара и када се саберу ти и остали трошкови, откупна цена мора бити око 250 динара - каже за Бизнис Деско Стојковић из села Богојевићи, код Ариља, који малину узгаја тридесет пет година.

Уз констатацију да су произвођачи малине све сиромашнији, док власници хладњача постају богатији Стојковић тврди да су власници хладњача за пет година зарадили толико колико произвођачи не могу да зараде ни за двадесет година. „Почели су са једним трулим аутом, а сада имају луксузне аутомобиле, ципове...“, коментарише Стојковић.

Милован Јевтић, председник Удружења Плодови полена из Косјерића, које окупља око сто малинара, у селу Шепци под малинама има 70 ари. Он каже да произведе и до девет тона када

је година родна, али да се дешавало да принос буде и три пута мањи, због временских неприлика.

- Ове године стање малине је лоше најпре због суше, која је прошле године уништила 60 одсто засада у косјерићком крају, а затим и због овогодишњих великих киша. Малина је двогодишња биљка чији ће род, по свему судећи, бити преполовљен. Али управо због смањеног приноса, реално је очекивати да откупна цена буде повољнија, односно не би требало да буде нижа од 200 динара - израчунао је Јевтић.

Драган Вукајловић из Бајине Баште, председник Савеза српска малина, који окупља произвођаче из Ужица, Ариља, Косјерића, Пожеге и Бајине Баште, подсећа да је састанак са министром пољопривреде Гораном Кнежевићем у Ужицу био промашај и упозорио да ће следећи сусрет бити на улици. „Не остаје нам ништа друго него да произвођаче позовемо да изађу на улице, а министар нека припреми 80.000 казана за исто толико породица које ће постати социјални случајеви“, поручио је Вукајловић. Тај савез је затражио смену министра Кнежевића због, како су навели, сумње да заступа интересе власника хладњача.

Министар, који се појавио у улози арбитра између супротстављених страна, подсетио је малинаре да држава не може да одређује цену малине. „Ја бих волео да цена буде и 2.250 динара, али цену одређује тржиште. Произвођачи и откупљивачи морају да се договоре, јер произвођачи немају могућност да малину продају некоме другоме. Министарство пољопривреде омогућиће произвођачима да се удружују и да купују мини хладњаче. С друге стране, имамо пример задруге у Ариљу, чији је капацитет око осам милиона килограма, али се не користи“, указао је Кнежевић.

Власници хладњача су се коначно огласили и понудили откупну цену од 130 до 135 динара, што су малинари окарактерисали као „непристојну понуду“.

- То је срамна цена. Неколико власника хладњача из Ариља жале се на монопол откупљивача из пожешког и ужичког краја, који су наводно иницирали цену од 130 до 135 динара. Ми смо тражили 2,2 евра, али смо били спремни да је коригујемо за десетак одсто због великих курсних промена. С друге стране, ако је икада било прилике да зарадимо и ми и они - то је овогодишња сезона, јер ће род подбацити, али проблем је што се највеће хладњаче понашају монополски и договарају се о цени - изјавио је за Бизнис Милан Радојичић, председник Управног одбора удружења Виламет из Ариља, које окупља највећи бој ариљских малинара.

Он наводи да се у протеклих неколико дана малина у околини Шапца, Мајура и Липолиста откупљивала за 160 до 200 динара, а у Пожеги од 130 до 135 динара. За малину са подручја Ариља цена није одређена, па је произвођачи предају „на свеску“, што је, како истиче, незаконито, док су неке хладњаче у Ужицу нудиле само 100 динара. „Ми нисмо за протесте и блокаде, већ за разуман договор, али како откупљивачи на то не пристају, принуђени смо и на такве начине борбе“, упозорио је Радојичић и истакао да је произвођачима јасно да држава не одређује цену, али да не би требало да дозволи да откупљивачи уцењују произвођаче.

Шокантна информација

Оно што је изазвало прави шок међу произвођачима малине јесте информација коју су пласирали поједини власници хладњача, а односи се измене пореских закона. Услови за откуп пољопривредних производа су се, како кажу, променили и држава о томе није обавестила произвођаче. До сада су малинари доносили потврду да су обвезници катастарског прихода, на основу чега су добијали новац за договорену цену плус пет одсто накнаде за ПДВ. Ове године

ће, наводно, бити другачије. Власници хладњача тврде да су пореским изменама пољопривредници, а тиме и малинари, подељени у три категорије. Прву чине регистрована пољопривредна домаћинства, па ће им откупљивачи плаћати цену у коју ће бити урачунато осам одсто пореза. Другој категорији, односно непријављеним и некомерцијалним газдинствима, хладњачари су дужни да уплате 24 одсто на име пореза и доприноса, а трећој категорији, коју чине запослени и пензионери, осим доприноса, откупљивачи ће морати да плате и порез на лични доходак, што је 46 одсто од цене. У пракси то би значило да ће за наведене износе произвођачи малине бити ускраћени од цене коју буду уговорили са откупљивачима.

- Та информација је за нас шокантна. Пет пута сам био на састанцима којима су присуствовали представници различитих министарства и о томе нико ништа није говорио. О томе није било речи ни на састанку са министром Кнежевићем у Ужицу. Кад смо чули ту вест, обратили смо се Управи прихода у Ариљу и рекли су нам да је у питању неко повећање пореза на катастарски приход који годинама није наплаћиван. И од државног секретара Министарства пољопривреде Сенада Махмутовића тражили смо објашњење, али нам је рекао да он о томе ништа не зна. Одговор ћемо морати да потражимо у Министарству финансија - навео је Радојичић, који сумња да се иза ове приче крије нека врста преваре и да је индикативно то што се такве информације пласирају у време док су произвођачи заокупљени бербом и настојањима да испослују што бољу цену.

Према тумачењу једног од власника хладњаче који жели анонимност, то значи да многи пољопривредници који су имали право на ПДВ надокнаду сада неће моћи да рачунају на то, односно мораће да плате порез на доходак грађана. Он указује и на то да су власници хладњача у изузетно тешкој позицији јер се налазе између произвођача и крајњих купаца на европском тржишту. Наш саговорник објашњава да су откупне цене одређене износом продајних цена. Имајући то у виду, ако се просечна продајна цена „роленда“ креће око два евра, а „гриза“ 1,5 евра, то значи да је просечна продајна цена знатно нижа од цене коју траже малинари.

Под лупом европских стручњака

Власници хладњача упозоравају на још један проблем. Реч је о хепатитису А и норовирусу, које су европски стручњаци пронашли у замрзнутом воћу. „Стручњаци из Европе констатовали су да је хепатитис А присутан у замрзнутом воћу, између осталог и у српској малини, па су желели да се увере шта се по том питању предузима. Због тога су обишли десетак хладњача у Србији, како би се уверили у здравствену безбедност технолошког процеса „, открива власник једне хладњаче и додаје да он и његове колеге не желе да се под именом и презименом појављују у медијима, јер ће то, како каже, додатно испровоцирати малинаре и представнике њихових удружења.

Правила тржишне утакмице

Власници хладњача сматрају да неки од произвођача малине не разумеју правила тржишне утакмице, па су због тога неразумни у својим захтевима. Власник једне велике хладњаче, који жели анонимност, каже за Бизнис да је у овом тренутку Пољска највећи произвођач малине - прошле године произвела је више од 100.000 тона, а ове године процењује се да ће род премашити 130.000 тона. „Нереално је да понудимо вишу откупну цену од оне у Пољској која је прошле године износила 90 центи, а у Србији 1,3 евра. Наши пословни партнери желе малину из Пољске јер је јефтинија“, упозорава наш саговорник.

Чекајући антикризни пакет мера Владе Србије: Каква ће бити судбина 175 предузећа у реструктурирању

Једнима стратешки партнер, другима ликвидација

АУТОР: ЗОРАН РАДОВАНОВИЋ

У пакету мера Владе Србије за спас српске економије и привреде решавање статуса предузећа у реструктурирању свакако заузима централно место. У тренутку кад држави прете банкрот и тзв. грчки сценарио, и кад је стопа незапослености премашила ниво од 25 одсто, а армија незапослених нарасла на око милион радно способних људи, представници српске власти су напokon схватили да су неопходни радикални резони.

Један од тих болних потеза јесте и решавање статуса предузећа у реструктурирању, међу којима има и оних која су у том поступку већ десет и више година, и чији се радници у фабричким погонима појављују само кад треба да подигну плате које им се обезбеђују из државне касе. То наравно не значи да су главни кривци за такво стање пословодства и запослени у овим фирмама. Напротив, велики број предузећа у реструктурирању доведен је у безнадежну ситуацију пре свега због непостојања државне стратегије економског и привредног развоја земље. Према подацима Министарства привреде и финансија на списку предузећа у реструктурирању нашло се 175 фирми у којима је запослено око 55.000 радника (процењује се да би у наредном периоду без посла могло да остане 25.000 радника) и којима је из државног буџета исплаћено око четири милијарде динара директних субвенција. Држава је тим предузећима плаћала рачуне, повезивала радни стаж запосленима и годинама уназад толерисала неплаћање пореза и доприноса. Само прошле године фирме у реструктурирању, и поједина државна предузећа, нису уплатиле више од 120 милиона евра пореза и доприноса. Предузећа у реструктурирању књиговодствено су дужна чак пет милијарди евра, а према процени Светске банке, годишње створе нове обавезе у износу од око 700 милиона евра које не могу да сервисирају.

У Министарству привреде и финансија потврдили су Данасу да је сачињен Акциони план за предузећа у реструктурирању. У току је усаглашавање плана са примедбама Светске банке, а биће оперативан након што га Влада Србије усвоји. Александар Љубић, државни секретар у Министарству привреде и финансија, напомиње да ће поступак реструктурирања свакако бити окончан у законом предвиђеном року, односно крајем јуна 2014. године. Додаје, међутим, да стечај не мора да значи крај за она предузећа која имају имовину. „Напротив, стечај у таквим случајевима могао би да значи нови почетак за те фирме, јер ће се њихова имовина приватизовати, али кроз нови поступак, пошто је реструктурирање постало неодрживо“, наглашава Љубић.

У Агенцији за приватизацију кажу да ће до краја 2013. у стечај отићи 26 предузећа у реструктурирању, у којима је запослено око 770 радника. Међу фирмама у којима ће током године бити покренут стечајни поступак су, на пример, Нитекс, Вулкан, МИН Ниш, Делишес ...

Акционим планом за решавање статуса предузећа у реструктурирање предвиђена је масовна продаја 75 фирми, у којима је запослено око 11.500 радника. Тих 75 предузећа биће приватизовано по новим условима и по знатно нижим ценама. Тако ће рецимо Фонтана из Врњачке Бање и Вршачки виногради, за које је било заинтересованих инвеститора, али и друге фирме из категорије предузећа за масовну приватизацију, потенцијалним купцима бити понуђени по цени која представља најмање 30 одсто њихове процењене вредности. У овој групи предузећа су и „Петар Драпшин“ из Младеновца, Жупа из Крушевца, Хепо из Оџака... Све оне фирме које не буду приватизоване ни по тим, знатно нижим ценама, отићи ће у стечај.

За 34 предузећа у реструктурирању, са нешто више од 30.000 запослених, предвиђена је нова реорганизација, која би требало да подразумева њихову пословно-финансијску консолидацију, кроз ослобађање од дугова према повериоцима, на чије покривање је држава до сада трошила у просеку око 220 милиона годишње. Ову групу предузећа чине оне фирме у којима, према процени надлежних у Министарству привреде и финансија, наслеђени проблем могу да буду решени, и које могу самостално да опстану. Осим РТБ Бор и Рудника Ресавица, у тој групи су и Петрохемија, Каблови из Јагодине, Фабрика мазива из Крушевца, Прва петолетка из Трстеника, поједине фабрике из Групе Застава, пре свих Застава Камиони, коју увелико походе представници иностраних, пре свега кинеских и турских компанија, и чије пословодство поручује да ће ускоро морати да се разјасни да ли су крагујевачке „камионџије“ још увек у заједници са италијанским Ивеком.

Држава, међутим, још нема решење за око 40 предузећа у реструктурирању, која упошљавају око 10.000 људи, међу којима су она из области водопривреде, као и фирме за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом, као и фабрике са седиштем на Косову. Већина ових предузећа, готово је извесно, остаће у надлежности државе, али се још увек не зна шта ће бити са ФАП-ом, који је деценијама уназад, у сарадњи са немачким Мерцедесом, производио квалитетне камионе високе носивости. Неизвесна је и судбина београдске Индустрије мотора и трактора (ИМТ), чији је укупан дуг достигао 170 милиона евра, али чијим би гашењем Србија била принуђена да увози тракторе. Не зна се ни шта чека крушевачки „14. октобар“, фабрику у којој је почетком 90-их освајана производња тенка (није остварено због недостатка новца), као ни краљевачка предузећа Магнохром и Фабрику вагона. У незавидном положају су и Заставино предузеће Специјална возила из Сомбора, бивша Заставина фабрика „21. октобар“ и још неки некадашњи гиганти српске привреде.

Све је више оних који сматрају да је држава, субвенционисањем зарада, покривањем дугова и толерисањем неплаћања пореза и доприноса предузећима у реструктурирању, заправо, више куповала социјални мир него што је радила на њиховом оспособљавању за самостално пословање и припрему за приватизацију кроз стратешка партнерства са иностраним компанијама.

Селекција предузећа

- Предузећа у реструктурирању су Акционим планом подељена у неколико група. У једној су, на пример, она предузећа, попут Рударско-топионичарског басена Бор и Рудника Ресавица, у којима наслеђени проблеми могу да се реше. С друге стране, међутим, имамо предузећа која немају будућност, која таворе и ништа не раде, и она ће отићи у стечај. Прва на удару наћи ће се предузећа која су у међувремену остала без имовине и ништа не производе - истиче Александар Љубић, државни секретар у Министарству привреде и финансија.

Поводом потписивања меморандума о разумевању са Међународном организацијом рада: Имају ли запослени у Србији право на достојанствени рад

Ни више синдиката, ни мање обесправљених радника

АУТОР: МИРЈАНА СТЕВАНОВИЋ

Ове седмице, прецизније 19. јуна, у Женеви ће бити потписан меморандум о разумевању који се односи на Програм достојанственог рада за период 2013-2017. година. Параф на тај документ ставиће у име владе представници Министарства рада, запошљавања и социјалне политике, као и социјалних партнера у Србији, с једне, и Међународне организације рада с друге стране.

Нови Програм достојанственог рада усклађен је са приоритетима Оквир за развојну помоћ Уједињених нација (УНДАФ) за 2011-2015, а процењује се и да ће допринети ефикаснијој примени Уговора о стабилизацији и придруживању Србије Европској унији. Према оцени Јована Протића, националног координатора МОП-а за Србију, највећи помак у новом Програму у односу на претходни документ начињен је у области стварања подстицајног окружења за развој продуктивних и одрживих предузећа која пружају добре услове за рад. Он сматра да су Србији преко потребне како нова, односно иновирани стратегија развоја конкурентних малих и средњих предузећа и предузетништва, тако и стратегија промовисања зеленог запошљавања.

На опаску да би се ситуација у вези са правима радника у Србији могла свести на констатацију: Ни више синдиката, ни мање радничких права, наш саговорник истиче да би свакако требало променити начин регистрације синдикалних организација, јер досадашња пракса, која је изнедрила прекомеран број синдиката, девалвира значај оваквог начина организовања радника. Протић подсећа да су критеријуми према којима се утврђује репрезентативност синдиката и удружења послодаваца дефинисани Законом о раду и да трипартитни Одбор за утврђивање репрезентативности има у виду управо те критеријуме. Зато би, каже он, требало инсистирати на одређивању броја радника на националном нивоу релевантног за утврђивање репрезентативности синдиката, али и на успостављању нове процедуре за утврђивање репрезентативности, што подразумева увођење електронске евиденције чланства уместо застарелог бројања појединачних приступница.

Тешко је отети се утиску да је криза само појачала структурне слабости које су оптерећивале колективно преговарање и утврђивање минималних зарада. То је додатно отежало ионако незавидан положај запослених који су препуштени на милост и немилост послодаваца. „Управо на том плану би кредибилно утврђена репрезентативност социјалних партнера који учествују у колективном преговарању, односно синдиката и удружења послодаваца, могла да дође до изражаја. У том случају би резултати преговора били засновани на стручним економским рачуницама преговарачких страна, па би било реално очекивати и да потписани колективни уговори буду примењени у пракси, што до сада углавном није био случај“, коментарише за Данас Протић.

Он процењује и да би број радних спорова покренутих пред судским инстанцама у Србији, а који обично трају дуже од пет година, могао да буде смањен уколико би се у већој мери користиле услуге Агенције за мирно решавање радних спорова.

- Мој утисак је да се услуге Агенције недовољно користе, имајући у виду с једне стране брзину и ефикасност мирног решавања радних спорова, а с друге, велики број штрајкова и прекомерно трајање поступака покренутих пред судским инстанцама. Међународна организација рада пружила је до сада вишеструку стручну помоћ Агенцији, али је, такође, у претходне две године користила стручне људе из Агенције и као „извознике“ добре праксе, ангажујући их као инструкторе за обуку колега у Републици Српској, Црној Гори и Македонији - истиче Протић.

У годишњем извештају МОР-а констатовано је, између осталог, да је ризик од избијање социјалних немира у земљама Европске уније порастао са 34 одсто, колико је регистровано у 2006. и 2007. години, на 46 одсто у 2011, односно 2012. години, као и да није равномерно распоређен унутар тог блока, с обзиром на то да у најмање седам земаља чланица није појачан. Процењује се да је ризик од немира последица мера које владе спроводе као одговор на дужничку кризу у еврозони. Ризик од социјалних немира појачан је и у Русији и земљама бившег комунистичког блока које нису чланице ЕУ, али и у јужној Азији и у развијеним привредама изван ЕУ. С друге стране, ризик је смањен у Латинској Америци и на Карибима, где су владе предузеле мере за подстицање запошљавања, као и у растућим економијама у субсахарској Африци и у источној и југоисточној Азији и Пацифику. Процене МОР-а засноване су на упоређивању стопе привредног раста и нивоа дохотка с инфлацијом, незапосленошћу, односом спољног дуга и БДП-а...

- Према нашим сазнањима, упркос економским потешкоћама са којима се Србија суочава, ризик од немира који би уследили као одговор на мере владе није био повећан у претходне три до четири године. То се може објаснити на различите начине, али је несумњиво да, за разлику од влада неколицине држава чланица ЕУ, Влада Србије још увек није посегнула за драстичним мерама штедње када су у питању зараде у јавном сектору или пензије - објашњава Протић.

Мере штедње које владе спроводе праћене су од 2010. растућим разликама у платама, при чему су примања оних из категорије са средњим дохотком смањена, док су највише плате забележиле раст. У МОР-у упозоравају да су у богатијим земљама профитне марже у већим компанијама порасле, што се огледа и кроз раст вредности акција на финансијском тржишту. Истичу такође и да се очекује даљи раст стопе незапослености на глобалном нивоу.

Као посебно забрињавајући проблем издваја се погоршање ситуације на подручју незапослености, а као аргумент наводе се подаци Еуростата према којима је стопа незапослености у еврозони у априлу достигла нови рекорд од 12,2 одсто, а само у седам земаља ЕУ (Аустрија, Немачка, Мађарска, Луксембург, Малта, Пољска и Румунија) премашене су стопе запослености из преткризног раздобља. „Најрањивије“ земље су Кипар, Чешка, Грчка, Италија, Португал, Словенија и Шпанија, где су стопе запослености испод нивоа забележеног у 2007. Према проценама МОР-а, нереално је очекивати да ће пре 2018. реална стопа запошљавања у ЕУ и осталим развијеним земљама достићи ниво из периода пре кризе. Прецизније речено, потребно је 5,2 милиона нових радних места да би се стопе запослености вратиле на ниво пре кризе. Кад је реч о Србији, у периоду од 2008. до 2012. године више од 540.000 људи остало је без посла, при чему су највећи цех платили запослени у приватном сектору. Стручњаци МОР-а поздрављају добро осмишљене програме усмерене на развој тржишта рада. Реч је пре свега о субвенционисаним платама и пореским олакшицама у Немачкој и Белгији, које подстичу опоравак привреде и отварање нових радних места.

Скривена незапосленост

- Много важније од квантитативног податка који се односи на повратак на стопу незапослености из 2008. године јесте евентуална промена тренда континуираног смањења запослености који је у Србији практично присутан већ готово две и по деценије. Тај тренд, који је крајем 80-их и током 90-их година био прикривен нетачним подацима о кретању запослености (тзв. скривеном незапослености), био је присутан чак и током периода реалног економског раста од 2001. до 2008. године. То је, нажалост, био „раст без запошљавања“. МОР је спреман да пружи подршку креаторима економске политике у њиховом настојању да се тај тренд промени - истиче за Данас Јован Протић, национални координатор МОР-а за Србију.

Дуго чекање на посао

Анализа МОР-а показује да се ситуација погоршава и кад је реч о дуготрајној незапослености. Тако је рецимо у четвртој тремесечју 2012. године чак 11,7 милиона радно способне популације у земљама ЕУ било дуже без посла. То је 1,4 милиона више него у истом раздобљу претходне године и 5,7 милиона више у поређењу са 2008. У Србији је ситуација још алармантнија с обзиром на то да је, према подацима Републичког завода за статистику, у октобру 2012. стопа незапослености износила 22,4 одсто и углавном је реч о дугорочној незапослености - чак 78,1 одсто незапослених без посла су годину дана и дуже.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/sece-radnickih-prava-nece-biti-od-koristi>

Сече радничких права (не)ће бити од користи

Да ли изменама Закона о раду увести флексибилне облике рада, продужити рад на одређено време и како регулисати исплату отпремина - питања су о којима послодавци и синдикати имају различите ставове.

У Министарству рада, запошљавања и социјалне политике до краја године очекују предлог измена и допуна Закона о раду усаглашен са ставовима социјалних партнера - послодаваца, синдиката и владе. Како поручују, решења која не буду усаглашена у оквиру репрезентативних удружења синдиката и послодаваца, неће бити предложена парламенту.

Председник Савеза самосталног синдиката Србије Љубисав Орбовић указао је да би предложеним изменама Закона о раду дошло до драстичног смањења права запослених. Како је казао, притисак на измене закона о раду врше се између осталог и због доласка страних инвеститора.

„То синдикатима и запосленима нити одговара нити може бити прихваћено, и мислим да ћемо на том плану имати доста сукоба у току јесени. Врло тешко ћемо усагласити нека питања, која се предлажу”, казао је Орбовић.

Како је навео, синдикат још није добио конкретан предлог предлагача закона, а тек кад га добије знаће се у ком правцу ће тачно измене ићи. Када је реч о инвеститорима и колико ће за

њих значити измене одредби, Орбовић је навео да је њихов долазак важан, да треба радити на томе да се они привуку, али да се треба окренути и сопственој привреди и покренути предузећа која су некад добро радила - попут „14. октобар”, „Прва петолетка”. Како је казао, чак и плаћање за отворено радно место инвеститорима није показало неке ефекте и сваког месеца број незапослених је све већи. „Већина инвестиција може доћи ако постоји добар кадар, идеја, људи који су спремни да раде и створи политички амбијент који би био адекватан за њих”, казао је Орбовић.

Неминовне измене Закона о раду су део укупних мера за оздрављење привреде, поручују из Уније послодаваца Србије, и кажу да нова законска решења морају пружити сигурност и новим инвеститорима и привредницима који већ послују у Србији, док синдикати поручују да инвестиције јесу важне, али да не смеју ићи на уштрб радника.

Како је навео председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић, Закон о раду спада у оне законе које све владе избегавају. „Неминовно је Закон променити као део укупних мера за оздрављење привреде и неки привредни опоравак”, навео је Атанацковић, напоменувши да су и страни инвеститори и домаћи привредници указали на потребу да тај акт треба мењати. Он је мишљења да би флексибилнији закон, уз друге мере - као што је, на пример, смањење оптерећења које произилази из плата - био од помоћи. Истовремено, неопходно је сузбити нелојалну конкуренцију, додао је Атанацковић. Према његовим речима, Закон о раду се мора прилагодити законским решењима која важе у Европској унији, и мора уливати сигурност инвеститорима да ће штити њихове инвестиције и постојећој привреди омогућити да оствари очекивани профит.

Привредници не би требало да страхују да ће ако остану без посла, запослени долазити на посао и да ће их плаћати из свог џепа, додао је председник Уније послодаваца Србије, чији представници учествују у припреми нових законских решења.

„Ми немамо компаније које имају довољно слободних средства да могу неколико месеци да издржавају комплетан погон кроз плате, а да то не изазове потпуно гашење фирме”, казао је Атанацковић. Он је истакао да послодавац не може бити осуђен на радника, објаснивши да у уколико не дође до споразумног раскида уговора увек постоји могућност да се уђе судске спорове. Сдови су, сматра, из социјалних или неких других разлога неретко наклоњени слабијем - у овом случају раднику.

Е. Дн.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/gubitasi-pojedose-i-zdravu-privredu>

Губиташи поједоше и здраву привреду

Да је држава давала новац добрим предузећима, а не пропалим државним фирмама, уместу бачене 4,2 милијарде евра имали би смо приход од преко 12 милијарди евра, тврде у Унији послодаваца Србије.

- Вештачко одржавање у животу” државних и јавних предузећа која су губиташи, коштала су државу и све пореске обвезнике 4,2 милијарде евра у претходних 10 година - тврде у Унији послодаваца Србије. На име издатих државних гаранција, субвенција, издатака за сервисирање гарантованог дуга, трансфера за повезивање радног стажа и других издатака губиташка предузећа у већинском државном власништву и јавна и јавно-комунална предузећа „појела” су 4,2 милијарде евра у претходних 10 година. То је резултат неспремности политичке елите да

крене у озбиљно реструктурисање тих предузећа и да њихове запослене уз квалитетне програме пребаце у привреду где би они постали продуктивна радна снага, оцењено је у саопштењу. Да је тај новац кроз Развојну банку Србије био усмерен ка приватним предузећима која успешно послују у виду повољних кредита са један одсто камате и условом да на сваких 20.000 евра одобрених кредита запосле једног технолошког вишка из губиташких државних или јавних предузећа, привреда би за 10 година од те 4,2 милијарде евра направила преко 12,6 милијарди евра прихода. Највише новца потрошено је на субвенције предузећима које контролише држава, и то јавним и великим државним предузећима 2,11 милијарди евра и предузећима из портфеља Агенције за приватизацију 1,62 милијарде евра. Локална предузећа само у 2010. и 2011. години „појела” су 223 милиона евра. Држава је највише новца дала кроз толерисање неплаћања пореза и доприноса на зараде према држави, покривања дугова за енергенте и друге субвенције предузећима у већинском државном власништву, јавним и јавно-комуналним предузећима.

Међутим, ти подаци нису коначни, јер су многа средства из међународних фондова која је требало да буду употребљена за конкретне инфраструктурне пројекте, такође, отишла тим предузећа и често се дешавало да нису утрошена наменски, иако је држава гарантовала за њих, па држава или плаћа пенале за неиспуњавање строгих уговора или ће их тек плаћати у будућности.

Задуживање као модел опстанка јавних финансија било је погубно по приватни сектор у периоду од 2008. до 2012. када се у Србији за само четири године затворило више од 136.000 приватних предузећа и предузетника, што је проузроковало губитак скоро 300.000 радних места.

Привреда, оптерећена бројним накнадама, таксама, пореским и непореским давањима, просто није у стању да финансира скупу државу чија потрошња не одговара реалној снази привреде, навела је Унија послодаваца.

С. Г.